

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA AFGØRELSE FRA OM	...[Klager] over Energitilsynet af 22. marts 2006 energispareaktiviteter i varmforsyningsvirksomheder	4. juli 2007 J.nr.: 21-506 Eksp.nr.: 29366 JGS-EKN
NÆVNETS SAMMEN- SÆTNING I SAGEN	Nævnensformand, dommer Poul K. Egan Fhv. direktør, cand.polyt. H.C. Mortensen Direktør Per Søndergård	
NÆVNETS AFGØRELSE	Energitilsynets afgørelse af 22. marts 2006 hjemvises for så vidt angår klagepunkt 2 og stadfæstes i øvrigt i det på- klagede omfang	

[...] (herefter benævnt klager) har ved brev af 17. april 2006 til Energiklagenævnet påklaget Energitilsynets afgørelse af 22. marts 2006 vedrørende energispareaktiviteter i varmforsyningsvirksomheder, dog kun for så vidt angår de forhold, der er behandlet i afgørelsens punkter 2, 4 og 5.

Klager gør gældende,

- at Energitilsynets praksis vedrørende forsyningsselskabers muligheder for at for at opkræve faste omkostninger er i strid med bekendtgørelse om energispareaktiviteter i varmforsyningsvirksomheder (afgørelsens punkt 2), og
- at Energitilsynet har svigtet sin tilsynspligt ved aldrig at have kontrolleret, hvorledes E.ON Varme A/S (nu E.ON Danmark A/S, herefter benævnt E.ON) har opfyldt kravene i bekendtgørelse om energispareaktiviteter (afgørelsens punkt 4 og 5).

Den påklagede afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 22. marts 2006 er sålydende:

”[...]

Energitilsynet bekræfter hermed modtagelse af Deres brev af 27. februar 2006, hvor De klager over, at E.On Varme A/S ikke har overholdt bekendtgørelse nr. 816 af 17. september 2001 om energispareaktiviteter (energisparebekendtgørelsen).

Deres klagepunkter er:

1. at E.On har tilsidesat bekendtgørelsen ved aldrig at have iværksat passende besparelsesfremmende tiltag,
2. at E.On ved at indføre en kvadratmeterafgift pr. 1. maj 2006, mindsker incitamentet til energibesparelser,
3. at E.On's regnskaber og budgetter ikke overholder bekendtgørelsens § 17 om specifikationer af omkostninger til energispareopgaver,
4. at Energitilsynet har svigtet sin tilsynspligt ved ikke at påtale, at de af E.On indsendte regnskaber er i strid med bekendtgørelsen, og
5. at Energitilsynet har svigtet sin tilsynspligt ved aldrig at have kontrolleret hvorledes E.On har opfyldt kravene i bekendtgørelsen.

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

Side 2 af 17

Ad klagepunkt nr. 1 og 3.

Transport- og energiministerens beføjelser efter varmemforsyningsloven er ved § 3, stk. 1, nr. 7, i bekendtgørelse nr. 1335 af 14. december 2005 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser delegeret til Energistyrelsen, for så vidt disse ikke er delegeret til Energitilsynet. Energitilsynets opgaver begrænser sig således til de opgaver, der udtrykkeligt fremgår af loven eller af bekendtgørelser udstedt i medfør af loven.

Som det fremgår af energisparebekendtgørelsen har Energitilsynet ikke opgaver i forbindelse med energispareaktiviteter i varmemforsyningsvirksomheder, ligesom heller ikke varmemforsyningsloven eller andre bekendtgørelser tillægger Energitilsynet sådanne opgaver.

Energitilsynet har derfor ikke beføjelse til at føre tilsyn med, om varmemforsyningsvirksomheder iværksætter de energispareaktiviteter som følger af energisparebekendtgørelsen, og heller ikke beføjelse til at skride ind overfor en virksomhed, dersom denne ikke overholdt bekendtgørelsen.

Energitilsynets sekretariat har derfor ved brev af d.d. oversendt Deres henvendelse til Energistyrelsen for videre foranstaltning med hensyn til disse punkter.

Klagepunkt nr. 2.

De klager over, at E.On Varme A/S ved at indføre en kvadratmeterafgift mindsker incitamentet til energibesparelser, hvilket efter Deres opfattelse er i strid med bekendtgørelsens änd.

E.On Varme A/S's ændring af beregningen af den faste afgift sker i anledning af en afgørelse af 21. januar 2005 fra Energitilsynet (sag 3/1322-0101-0367, vedlagt).

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

Energitilsynet anmodede i afgørelsen NESA om at indsende forslag til en ændring af Slagslunde Kraftvarmeværks faste afgifter, således at disse differentieres efter forbrugernes mulige belastning af fjernvarmenettet.

Side 3 af 17

Den faste afgift for forbrugere hos Slagslunde Kraftvarmeværk havde hidtil været ens for alle forbrugere uanset disses mulige belastning af fjernvarmenettet.

Tilsynet forklarede, at den faste afgift er forbrugerens betaling for, at der døgnet rundt står et forsyningsnet til rådighed, der kan og skal levere den mængde energi, som forbrugeren finder anledning til at aftage.

I henhold til Energitilsynets og tidligere Gas- og Varmeprisudvalgets praksis skal den faste afgift være omkostningsmæssigt bestemt, således at den faste afgift dækker varmforsyningens forbrugsuafhængige omkostninger. Der kan således alene ske stigninger i den faste afgift i det omfang der sker stigning i disse omkostninger og ikke begrundet i stigninger i forbrugsprisindeks eller lignende, der ikke relaterer sig til forsyningens forbrugsuafhængige omkostninger, således som det hidtil havde været tilfældet.

Energitilsynet bemærkede videre, at grundlaget for fastsættelsen af den faste afgift skal afspejle forbrugerens mulige belastning af fjernvarmenettet.

Som grundlag for beregningen af den faste afgift kan anvendes BBR-registrets udvisende, boligens m³ luftindhold eller m² he-

defladeareal. Derudover kan anvendes en tarifiering med en blanding af et variabelt og fast element, f.eks. ved at hele eller dele af den faste afgift udregnes som et glidende gennemsnit af de foregående tre års forbrug.

Energitilsynet fandt, at det måtte anses for urimeligt, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4, at Slagslunde Kraftvarmeværk hidtil har opkrævet ens priser for fast afgift.

Tilsynet henviste i afgørelsen af 21. januar 2005 til en afgørelse af 27. februar 2002 vedrørende Hundslund-Oldrup Kraftvarmeværk (sag 3:1322-0101-64, som er vedlagt dette brev). Der redegjordes bl.a. for Energitilsynets, og tidligere Gas- og Varmeprisudvalgets praksis, efter hvilken varmeværkernes faste omkostninger så vidt muligt skal dækkes af indtægterne fra den faste afgift og tilsvarende, at de variable omkostninger dækkes af indtægterne fra de forbrugsafhængige afgifter (variable afgifter) - også kaldet kostægte tarifiering.

Dette er baggrunden for, at Energitilsynet ved afgørelsen af 21. januar 2005 anmodede NESA Varme a/s om at indsende forslag til en ændring af de faste afgifter.

NESA har herefter orienteret Energitilsynet om det brev af 23. juni 2005, som selskabet har sendt de tilsluttede forbrugere vedr. nye priser og vilkår for levering af fjernvarme i Slagslunde.

Baggrunden for at indføre en kvadratmeterafgift for så vidt angår varmeværkets faste afgift har således været, at skabe en kostægte tarifiering, således at varmeværkets faste omkostninger så vidt muligt dækkes af indtægter fra faste afgifter, og tilsvarende at varmeværkets variable omkostninger dækkes af indtægter fra forbrugsafregning.

Energitilsynet har således behandlet spørgsmålet om princippet for omlægning af den faste afgift i Slagslunde, og foretager sig ikke videre vedr. dette klagepunkt

Klagepunkt nr. 4 og 5.

Som det fremgår ovenfor har Energitilsynet ingen beføjelser til at føre tilsyn mod varmforsyningsvirksomheders overholdelse af bekendtgørelsen. Tilsynet har således ikke forsømt en tilsynspligt, og har ingen mulighed for at føre det tilsyn, som De ønsker.

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

Side 4 af 17

Det tilføjes, at Energitilsynets afgørelse af klagepunkterne 4 og 5 kan påklages til Energiklagenævnet, Frederiksborggade 15, 1360 København K., inden 4 uger fra modtagelse af dette brev. Der henvises til Energiklagenævnets forretningsorden, som er vedlagt.

Energitilsynets sekretariat håber herved at have besvaret Deres henvendelse.

Kopi af breve af d.d. til Energistyrelsen og til E.ON Varme a/s vedlægges til Deres orientering.

[...]"

Klagen

Klagen af 17. april 2006 til Energiklagenævnet er sålydende:

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

Side 5 af 17

"[...]

Klage over E.ON Varme Danmark A/S - Bekendtgørelse nr. 816 af 17/9 2001

Den 27. februar 2006 klagede jeg til Energitilsynet over at E.ON Varme Danmark A/S (indtil 1. oktober 2005, Nesa Varme A/S, samme CVR-nr. 25625625, i det efterfølgende blot benævnt E.ON) ikke har overholdt bek. nr. 816 af 17/9 2001 om energispareaktiviteter i varmforsyningsvirksomheder (bilag 1). Klagen omfattede følgende punkter

1. at E.ON har tilsidesat bekendtgørelsen ved aldrig at have iværksat passende besparelsesfremmende tiltag.
2. at E.ON - stærkt sekunderet af Energitilsynet - ved at indføre en kvadratmeterafgift pr. 1. maj 2006, mindsker incitamentet til besparelser, fordi den forbrugsafhængige (variable) afgift derved bliver forholdsmæssig meget mindre. Herved kommer såvel E.ON som Energitilsynet i konflikt med bekendtgørelsens ånd.
3. at E.ON's regnskaber og budgetter, som jeg har modtaget via aktindsigt hos Energitilsynet og E.ON, ikke overholder bekendtgørelsens §17 om specifikationer af omkostninger til energispareopgaver. De pågældende regnskaber og budgetter har derfor ikke dannet et lovligt grundlag for fastsættelse af tariffer og andre ydelser.
4. at Energitilsynet har svigtet sin tilsynspligt ved ikke at påtale, at de af E.ON indsendte regnskaber og budgetter har været i strid med bekendtgørelsen.

5. at Energitilsynet har svigtet sin tilsynspligt ved aldrig at have kontrolleret hvorledes E.ON har opfyldt kravene i bekendtgørelsen.

Den 24. marts modtog jeg Energitilsynets svar (bilag 2) der henviser pkt. 1 og 3 til Energistyrelsen, behandler pkt. 2 ved at referere et tidligere pålæg til E.ON og endelig fraskriver Energitilsynet sig ansvaret for pkt. 4 og 5. De sidste to punkter kan dog indklages for Energiklagenævnet, tilføjes det.

Energiklagenævnet bedes tage stilling til følgende:

ad pkt. 4 og 5

Bekendtgørelsen er alment gyldig, dvs. *alle* skal følge den - også Energitilsynet. Tilsynet skal kontrollere at anmeldte regnskaber og budgetter opfylder *samlige* myndighedskrav, ellers kan disse ikke på lovlig vis danne baggrund for tarifieringen. Via aktindsigt har jeg modtaget de regnskaber og budgetter, som E.ON har anmeldt til Energitilsynet, og i intet af dem findes der poster for energibesparende foranstaltninger således som bekendtgørelsen forlanger det. Ved at godtage disse regnskaber og budgetter selvom de ikke opfyldte myndighedskravene, har Energitilsynet svigtet sin tilsynspligt, og samtidig været medvirkende til at tarifieringen ikke har fundet sted på lovlig vis.

ad pkt. 2

Når jeg klager til Energitilsynet mener jeg at have krav på en *afgørelse*, som evt. efterfølgende kan indbringes for Energiklagenævnet. En sådan har jeg ikke fået vedrørende mit klagepunkt nr. 2, idet man blot refererer den afgørelse, der har ført til indførelsen af m²-afgiften, samt meddeler at man ikke vil 'foretage sig videre' vedrørende dette klagepunkt.

Imidlertid må Energitilsynet have misforstået mit ærinde med dette klagepunkt. Som det fremgår af den refererede afgørelse, er det Energitilsynets (tidligere Gas- og Varmepreisudvalget) praksis, at leverandørens faste omkostninger kan opkræves på en af fire måder:

1. Boligens areal i m² ifølge BBR registret.
2. Boligens m³ luftindhold.
3. Boligens m² hedebladeareal.
4. Et glidende gennemsnit af de sidste tre års forbrug.

4. juli 2007
J.nr.: 21-506
Eksp.nr.: 29366
JGS-EKN

Side 6 af 17

Den nævnte praksis er *ældre* end bekendtgørelse nr. 816, og mit synspunkt er, at Energitilsynet den 17. september 2001, hvor bekendtgørelsen trådte i kraft, burde have ændret sin praksis til kun at omfatte den 4. mulighed, idet denne er den eneste, der opfylder bekendtgørelsens hensigt. De øvrige muligheder afhænger udelukkende af boligens størrelse, og giver derfor ikke baggrund for besparelser. Jf. i øvrigt også varmeforsyningslovens §21 stk. 5. [...]"

Øvrige oplysninger i sagen

Ved brev af 7. juni 2006 fremkom Energitilsynet med bemærkninger til klagen. Energiklagenævnet anfører bl.a.:

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

"[...]"

Klagepunkt 2 - beregning af den faste afgift

Side 7 af 17

Med hensyn til punkt 2 oplyste Energitilsynet om, at E.On Varme A/S's ændrede beregning af den faste afgift skete i anledning af en afgørelse af 21. januar 2005 fra Energitilsynet.

Energitilsynet henviste bl.a. til tilsynets og det tidligere Gas- og Varmeprisudvalgs praksis, efter hvilken varmekærnernes faste omkostninger så vidt muligt skal dækkes af indtægterne fra den faste afgift og tilsvarende, at de variable omkostninger dækkes af indtægterne fra de forbrugsafhængige afgifter (variable afgifter) - også kaldet kostægte tarifiering.

Energitilsynet havde således behandlet spørgsmålet om princippet for omlægning af den faste afgift i Slagslunde, og meddelte, at det ikke foretog sig videre vedr. dette klagepunkt, og gav derfor heller ikke klagevejledning vedr. disse punkter.

[...] klager dels over at Energitilsynets besvarelse ikke er en egentlig afgørelse, og dels over at tilsynets praksis vedr. kostægte tarifiering er i strid med bekendtgørelse nr. 816 af 17. september 2001 om energispareaktiviteter.

Energitilsynet skal hertil bemærke:

Som det fremgår, har princippet for omlægning af den faste afgift været behandlet i Energitilsynet i overensstemmelse med en fast praksis. Tilsynet anmodede herefter NES A Varme A/S om at bringe sin tarifiering i overensstemmelse med denne praksis.

Tilsynet finder ikke, at [...] er fremkommet med nye oplysninger, som kan begrunde at Energitilsynet burde genoptage den tidligere sag om dette spørgsmål.

Dersom Energiklagenævnet finder Energitilsynet burde have truffet en afgørelse om spørgsmålet, skal Energitilsynet endvidere bemærke:

[...] anfører i klagen af 17. april 2006 til Energiklagenævnet, at den praksis som Energitilsynet henviser til er ældre end energisparebekendtgørelsen. Klageren refererer, at de faste afgifter efter denne praksis efter forsyningsselskabets valg kan beregnes på en af fire måder.

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

[...] finder, at kun et glidende gennemsnit af de sidste tre års forbrug (pkt. 4 i klagers opstilling), kan anvendes efter bekendtgørelsens ikrafttræden, idet denne efter klagerens opfattelse er den eneste, der opfylder bekendtgørelsens hensigt. Klageren præciserer ikke hvilke bestemmelser i bekendtgørelsen, der fører til dette resultat.

Side 8 af 17

Hertil bemærkes, at bekendtgørelsen efter sin ordlyd vedrører energispareaktiviteter, som varmemforsyningsvirksomhederne skal iværksætte. Bekendtgørelsen indeholder derimod ingen bestemmelser om varmemforsyningsvirksomheders tariffer.

Energitilsynet afviser derfor klagerens påstand om at bekendtgørelsen har betydning for Energitilsynets praksis om kostægte tarifiering.

Klagepunkt 4 og 5 - Energitilsynet har svigtet sin tilsynspligt

Klageren anfører, at bekendtgørelsen er alment gyldig, og dermed også skal følges af Energitilsynet. Klageren anfører videre, at tilsynet skal kontrollere at anmeldte regnskaber opfylder samtlige myndighedskrav, idet disse ellers ikke på lovlig vis kan danne baggrund for tarifieringen.

Energitilsynet skal hertil bemærke:

Det fremgår af § 17, stk. 1, i bekendtgørelsen, at varmemforsyningsvirksomheder ved udarbejdelse af budgetter og aflæggelse af regnskaber skal specificere deres omkostninger til energispareopgaver, som er omfattet af bekendtgørelsen. Disse budgetter og regnskaber skal efter § 22 i varmemforsyningsloven, jf. senest be-

kendtgørelse nr. 347 af 17. marts 2005 af lov om varmforsyning, anmeldes til Energitilsynet.

Energitilsynet forstår klagen således, at anmeldelsespligten efter klagerens opfattelse, giver Energitilsynet hjemmel til at føre tilsyn med om varmforsyningsvirksomheder har handlet i overensstemmelse med Energistyrelsens beslutninger efter § 11, stk. 1, og i tilfælde af at dette ikke er tilfældet, at anmeldelsespligten til lige giver Energitilsynet hjemmel til at give pålæg om overholdelse af Energistyrelsens beslutninger.

Der henvises til, at Energistyrelsen efter bekendtgørelsens § 11, stk. 1, nr. 1-4, kan beslutte, at nærmere angivne energispareaktiviteter skal gennemføres (nr. 1), eller ikke skal gennemføres (nr. 2), eller hvorledes disse skal prioriteres (nr. 3), eller at nærmere angivne energispareaktiviteter ikke må overstige et nærmere angivet omfang pr. forbruger (nr. 4).

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

Side 9 af 17

Energitilsynet afviser derfor klagerens påstande om,

at Energitilsynet har en tilsynsforpligtelse i relation til om aktiviteter omfattet af energisparebekendtgørelsen iværksættes,

at Energitilsynet har hjemmel til at gribe ind over for en varmforsyningsvirksomheds manglende overholdelse af Energistyrelsens beslutning efter § 11, stk. 1, nr. 1-4, og

at energisparebekendtgørelsen har betydning for Energitilsynets praksis om kostægte tarifiering.

[...]"

På baggrund af udtalelsen fra Energitilsynet fastholdt klager ved brev af 10. juli 2006 det tidligere anførte vedrørende den faste afgift. Herudover tilføjede klager følgende til klagepunkt 4 og 5 om Energitilsynets tilsynspligt:

"[...]

Bek. nr. 816 nævner i sin indledning at den er udarbejdet *"I medfør af §22 stk. 2 ... i lov om varmforsyning"*.

§22 i varmforsyningsloven lyder:

"§ 22. Regnskaber, budgetter og andre oplysninger til brug ved fastsættelsen af og tilsynet med de i § 20 a nævnte indtægtsrammer skal anmeldes til Energitilsynet efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om de i § 20 nævnte anlægs regnskabsføring og budgettering.

Stk. 3."

Ved bekendtgørelse nr. 816 har ministeren således i medfør af §22 stk. 2 bestemt, at de regnskaber og budgetter, der anmeldes ifølge §22 stk. 1, skal indeholde oplysninger om energibesparende foranstaltninger. Eftersom det fremgår af stk. 1 at Energitilsynet skal bruge de anmeldte oplysninger til "tilsynet med...", følger det at Energitilsynet også skal kontrollere at de anmeldte regnskaber og budgetter opfylder alle myndighedskrav, herunder bek. nr. 816.

Ved ikke at have foretaget en sådan kontrol, og evt. påtale (bekendtgørelsen fastsætter bødestraf for undladelse) har Energitilsynet svigtet sin tilsynspligt.

Tilsynets henvisning til bekendtgørelsens §11 stk 1, nr. 1-4 er uden relevans i denne sammenhæng.
[...]"

På baggrund af klagers bemærkninger ved brev af 10. juli 2006 anførte Energitilsynet ved brev af 21. juli 2006 supplerende, at Energitilsynet ikke har beføjelse til at pålægge en forsyningsvirksomhed at afholde udgifter til energispareaktiviteter. Denne beføjelse er tillagt Energistyrelsen, jf. § 11 i bekendtgørelse om energispareaktiviteter i varmemforsyningsvirksomheder.

Ved brev af 15. august 2006 fastholdt klager det tidligere anførte i brev af 10. juli 2006.

Ved brev af 15. august 2006 meddelte advokat Line Markert på vegne af E.ON, at E.ON ingen bemærkninger havde i anledning af klagen.

Retsgrundlaget

Varmeforsyningslovens § 20, stk. 1 og stk. 5, § 20a, stk. 1 – 2, § 21, stk. 1-4, og § 22 stk. 1-2, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005, er sålydende:

"[...]

§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmemforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varmeværker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i prisserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

Side 10 af 17

underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-11, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

Stk. 2 [...]

Stk. 3 [...]

Stk. 4 [...]

Stk. 5. De kollektive varmforsyningsanlæg kan fastsætte forskellige priser til enkelte forbrugere, grupper af forbrugere og geografiske områder. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om priser i forbindelse med tilslutning af ejendomme til et kollektivt varmforsyningsanlæg.

§ 20 a. Priser for ydelser fra de i § 20, stk. 1, nævnte anlæg fastsættes i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer. Rammerne fastsættes med henblik på dækning af de i § 20 nævnte omkostninger ved en effektiv drift af anlægget.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte generelle indtægtsrammer for de i § 20, stk. 1, nævnte anlæg for et nærmere angivet antal år. Inden for de nævnte rammer fastsætter Energitilsynet årligt en indtægtsramme for hvert af de berørte anlæg.
[...]

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af § 20 og § 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af transport- og energiministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 5. [...]

§ 22. Regnskaber, budgetter og andre oplysninger til brug ved fastsættelsen af og tilsynet med de i § 20 a nævnte indtægtsrammer skal anmeldes til Energitilsynet efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om de i § 20 nævnte anlægs regnskabsføring og budgettering.

Stk. 3. [...]"

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

Side 11 af 17

Bekendtgørelse om energispareaktiviteter i varmemforsyningsvirksomheder, jf. bekendtgørelse nr. 816 af 17. september 2001, §§ 5-9, 11 og 17, stk. 1, er sålydende:

”[...]

§ 5. Energistyrelsen kan beslutte, at varmemforsyningsvirksomhederne skal anvende nærmere angivne forudsætninger ved evalueringen af energispareaktiviteterne som nævnt i § 4, stk. 1, nr. 2, og ved planlægningen af aktiviteterne som nævnt i § 4, stk. 1, nr. 3. Energistyrelsen kan herunder beslutte, at varmemvirksomhederne skal anvende nærmere angivne kriterier ved prioriteringen af energispareaktiviteterne eller vurdere nærmere angivne aktiviteter i planlægningen.

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

Side 12 af 17

§ 6. Varmeforsyningsvirksomhederne skal, jf. dog kap. 5 om mindre varmemforsyningsvirksomheder, etablere et landsdækkende samarbejde om udførelsen af deres planlægning som nævnt i § 4, herunder

- 1) fastsætte og anvende fælles retningslinier for prioriteringen og evalueringen af energispareaktiviteter,
- 2) vurdere behovet for at gennemføre fælles energispareaktiviteter og
- 3) udarbejde samlede rapporter om planlægningen som nævnt i § 7, stk. 2.

Stk. 2. Varmeforsyningsvirksomhederne skal udpege et samarbejdsorgan, som repræsenterer dem i forhold til Energistyrelsen, og som på virksomhedernes vegne varetager de i stk. 1 nævnte opgaver. Samarbejdsorganet skal endvidere i fornødent omfang bistå virksomhederne ved at udarbejde vejledninger, indberetningssystemer etc. til brug for planlægningen og evalueringen og udarbejde standardprogrammer for gennemførelsen af energispareaktiviteter.

Stk. 3. En varmemforsyningsvirksomhed skal, uanset om virksomheden lader sig repræsentere i samarbejdet, meddele alle nødvendige oplysninger til brug for de i stk. 1 nævnte fælles opgaver, når samarbejdsorganet anmoder herom, og udarbejde sin planlægning i overensstemmelse med anbefalinger fra samarbejdet.

Stk. 4. Varmeforsyningsvirksomhederne skal udpege det i stk. 2 nævnte samarbejdsorgan inden for en af Energistyrelsen fastsat frist.

§ 7. Varmeforsyningsvirksomhederne skal, jf. dog kap. 5 om mindre varmemforsyningsvirksomheder, udarbejde rapporter over

deres planlægning i medfør af § 4 og fremsende rapporterne til samarbejdsorganet.

Stk. 2. Samarbejdsorganet skal på grundlag af de i stk. 1 nævnte rapporter udarbejde en samlet rapport over varmforsyningsvirksomhedernes planlægning og fremsende rapporten til Energistyrelsen.

Stk. 3. Med mindre Energistyrelsen træffer anden bestemmelse, skal de i stk. 1 og 2 nævnte rapporter udarbejdes som

1) en samlet rapport hvert tredje år om de i § 4, stk. 1, nævnte forhold og

2) en årlig rapport, som omhandler registrering og evaluering af aktiviteter som nævnt i § 4, stk. 1, nr. 2.

Stk. 4. Energistyrelsen kan fastsætte frister for udarbejdelsen og fremsendelse af rapporter og retningslinier for, hvilke kategorier af oplysninger rapporterne skal indeholde.

Stk. 5. Energistyrelsen bestemmer, hvornår og på hvilken måde planlægningen skal gennemføres for første gang efter denne bekendtgørelses ikrafttræden.

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

Side 13 af 17

§ 8. Energistyrelsen afgiver en udtalelse om indholdet af den fremsendte rapport uden ugrundet ophold. Energistyrelsen fremsender rapporten og udtalelsen til Energitilsynet.

Stk. 2. Hvis varmforsyningsvirksomhederne i rapporten har prioriteret iværksættelsen af en ny aktivitet, skal virksomhederne stille iværksættelsen i bero, indtil Energistyrelsen har afgivet sin udtalelse om aktiviteten, dog højst i 4 uger efter styrelsens modtagelse af rapporten.

Kapitel 3

Gennemførelse af energibesparelser

§ 9. Varmeforsyningsvirksomhederne skal, jf. dog kap. 5 om mindre varmforsyningsvirksomheder, gennemføre deres energispareaktiviteter i overensstemmelse med planlægningen efter § 4.

Stk. 2. Varmeforsyningsvirksomhederne kan dog iværksætte en aktivitet, som ikke er blevet vurderet i planlægningen, hvis aktiviteten må anses for at bidrage væsentligt til at opfylde de i § 1, stk. 1, nævnte hensyn, og gennemførelsen ikke kan afvente udarbejdelsen af den næstfølgende planlægning. Hvis aktiviteten har væsentlig betydning for gennemførelsen af energibesparelser eller væsentligt økonomisk omfang, skal Energistyrelsen underrettens inden gennemførelsen.

Stk. 3. Varmeforsyningsvirksomhederne skal inden for de i stk. 1 og 2 nævnte rammer kunne tilbyde energispareaktiviteter vedrørende

- 1) anskaffelse, justering og forbedring af opvarmningsanlæg hos forbrugerne,
- 2) forbrugernes adfærd ved anvendelse af varme,
- 3) isolering og andre energibesparende foranstaltninger i bygninger og
- 4) anskaffelse og anvendelse af gasapparater til husholdningsformål o.l., hvis varmforsyningsvirksomheden leverer gas som nævnt i § 1, stk. 2.

[...]

§ 11. Energistyrelsen kan beslutte

- 1) at nærmere angivne energispareaktiviteter skal gennemføres i overensstemmelse med planlægningen som nævnt i § 4, stk. 1, nr. 3,

- 2) at nærmere angivne energispareaktiviteter, som er prioriteret i denne planlægning, ikke skal gennemføres, eller at de skal gennemføres på anden måde eller i andet omfang end planlagt,

- 3) at nærmere angivne energispareaktiviteter, der ikke er prioriteret i planlægningen, skal prioriteres og gennemføres i nærmere bestemt omfang, eller

- 4) at nærmere angivne energispareaktiviteter, som tilbydes til forbrugerne i forbindelse med den almindelige forbrugerkontakt som nævnt i § 10, stk. 2, nr. 1, eller som i øvrigt er almindelige og indbyrdes sammenlignelige, ikke må overstige et nærmere angivet omfang pr. forbruger.

Stk. 2. Energistyrelsen kan træffe beslutning som nævnt i stk. 1 i forbindelse med styrelsens udtalelse om planlægningen som nævnt i § 8, stk. 1, eller på andre tidspunkter, hvis det må anses for påkrævet af hensyn til en effektiv udførelse af energispareaktiviteterne.

Stk. 3. Energistyrelsen kan træffe sin beslutning for varmforsyningsvirksomhederne som helhed eller for nærmere angivne varmforsyningsvirksomheder, hvis forholdene særligt taler herfor.

[...]

§ 17. Varmeforsyningsvirksomhederne skal ved udarbejdelse af budgetter og aflæggelse af regnskaber specificere deres omkost-

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

Side 14 af 17

ninger til energispareopgaver, som er omfattet af denne bekendtgørelse.

[...]"

Energiklagenævnets bemærkninger

Klagen over punkt 2 i Energitilsynets afgørelse

Klager gør gældende, at Energitilsynets praksis vedrørende forsyningsselskabers muligheder for at for at opkræve faste omkostninger er i strid med bekendtgørelse om energispareaktiviteter i varmforsyningsvirksomheder, og at tilsynet burde have ændret praksis senest i forbindelse med energisparebekendtgørelsens ikrafttræden.

Energitilsynet har i afgørelsen af 22. marts 2006 henvist til, at spørgsmålet om princippet for omlægning af den faste afgift i Slagslunde tidligere har været behandlet i tilsynet, og at tilsynet derfor ikke har foretaget sig videre vedrørende dette klagepunkt.

Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at Energitilsynet ikke har meddelt klager klagevejledning for så vidt angår det omhandlede punkt 2.

Energiklagenævnet finder på denne baggrund, at Energitilsynet ikke herved har truffet en begrundet afgørelse i forbindelse med klagen over tilsynets praksis vedrørende mulighederne for at opkræve faste omkostninger.

Energiklagenævnet hjemviser derfor punkt 2 i Energitilsynets afgørelse af 22. marts 2006 om tilsynets praksis i forbindelse med opkrævning af faste afgifter til fornyet behandling i Energitilsynet med henblik på, at der træffes afgørelse.

Punkt 4 og 5 i Energitilsynets afgørelse

Klager gør gældende, at Energitilsynet har en tilsynspligt, jf. § 22, stk. 2, i lov om varmforsyning, og at tilsynet har svigtet denne tilsynspligt. Klager henviser til, at tilsynet ikke har kontrolleret, om E.ON i forbindelse med indsendelse af regnskaber og budgetter har opfyldt kravene i bekendtgørelse om energispareaktiviteter, herunder kravene om at regnskaber og budgetter skal indeholde oplysninger om energibesparende foranstaltninger.

Energitilsynet gør heroverfor gældende, at tilsynet ikke har nogen beføjelser til at føre tilsyn med varmforsyningsvirksomheders overholdelse af bekendtgørelsen om energispareaktiviteter.

Det følger af flere bestemmelser i bekendtgørelsen om energispareaktiviteter, herunder §§ 5 – 9, at det er Energistyrelsen, som er tillagt opgaver i forbindelse med energispareaktiviteter i varmforsyningsvirksomheder. Det følger end-

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

Side 15 af 17

videre af bekendtgørelsens § 11, stk. 1, at det er Energistyrelsen, som kan beslutte om nærmere angivne energispareaktiviteter skal gennemføres eller ikke gennemføres.

I henhold til samme bekendtgørelses § 17, stk. 1, skal varmemforsyningsvirksomheder ved udarbejdelse af budgetter og aflæggelse af regnskaber specificere deres omkostninger til de energispareopgaver, som er omfattet af bekendtgørelsen.

Disse budgetter og regnskaber skal efter § 22 i varmemforsyningsloven anmeldes til Energitilsynet, til brug for fastsættelsen af og tilsynet med de i § 20 a nævnte indtægtsrammer. Der er således ikke tale om, at Energitilsynet på baggrund af tilsynsbestemmelsen i varmemforsyningslovens § 22 har pligt til at påse, hvorvidt der i regnskaberne er afsat midler til energispareaktiviteter.

4. juli 2007

J.nr.: 21-506

Eksp.nr.: 29366

JGS-EKN

Side 16 af 17

Energiklagenævnet kan derfor tiltræde Energitilsynets bemærkninger om, at anmeldelsespligten af budgetter og regnskaber til Energitilsynet ikke indebærer, at Energitilsynet har pligt eller hjemmel til at føre tilsyn med, om den enkelte varmemforsyningsvirksomhed overholder bestemmelserne i bekendtgørelsen om energispareaktiviteter. Denne beføjelse er henlagt til Energistyrelsen, som i henhold til § 11 i bekendtgørelsen om energispareaktiviteter bl.a. kan beslutte, at nærmere angivne energispareaktiviteter skal gennemføres, herunder at nærmere angivne energispareaktiviteter, der ikke er prioriteret i virksomhedens planlægning, skal prioriteres og gennemføres i nærmere bestemt omfang.

Energiklagenævnet stadfæster derfor punkt 4 og 5 om tilsynspligt i Energitilsynets afgørelse af 22. marts 2006.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet hjemviser Energitilsynets afgørelse af 22. marts 2006 for så vidt angår klagepunkt 2 og stadfæstes i øvrigt afgørelsen i det påklagede omfang.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 2. juli 2007.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26, stk. 1, i lov om varmemforsyning, jf. lov-bekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmaal ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmemforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 26, stk. 4, i lov om varmforsyning.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnformand

4. juli 2007

J.nr.: 21-506
Eksp.nr.: 29366
JGS-EKN

Side 17 af 17

/ Jeannette Guldbæk Spies
Specialkonsulent